

1. Čím dál víc je někde v nás,
čím dál víc nás proniká,
že jednou prolomí se hráz
samých frází, maják naděje až zabliká.

2. Schází nám poctivej prám,
ztrácí vítr z plachtoví,
jak starej Bludnej Holanďan
stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.

R: Kde je síla lidí,
kde je víra v nás,
kolikrát pravdou zbití
nastavíme ještě druhou tvář?

3. Každý má svou malou loď,
svoji vlajku vztyčenou,
a každý z nás je lodivod,
který nemá v žádných mapách cestu značenou.

R:

4. Možná, že se potkají,
až nový vítr začne vát,
k otázkám, co se šeptají,
na týhle lodi odpovědi dávno budem znát.

R: Kde je síla lidí,
kde je víra v nás,
kde je víra lidí,
kde je síla v nás?